

sum, som der dog aldeles ikke kunde være Tale om at flytte for. Det skete det første Aar, og det fraraadede jeg. Næste Aar kom man igen og ønskede Stationen flyttet; jeg nævnte ogsaa da, at der fra Regeringens Side ikke var noget Ønske om Flytningen, men at, naar det ærede Folketing ønskede den flyttet, skulde jeg ikke bestemt modsætte mig det, hvis Folketinget kunde faa det andet Ting med sig til denne Foranstaltning. Det er en Stilling, jeg meget sjældent indtager; men man maa her have mig undskyldt. Det maa ærede Medlemmer vide, at naar Regeringen har ønsket en Foranstaltning, er den parat til at tage imod den, men naar et af Tingene saa siger: vi ønske noget andet, kan Ministeren vel være bekendt at sige, jeg skal finde mig i dette andet, forudsat, at begge Ting gaa ind, derpaa, men jeg ønsker en Ende paa det. Jeg tillod mig nu at sige i Fjor, at jeg ønskede en Ende paa det, og det har jeg jagt noget skarper i Aar. Og jeg har vel haft god Tøse til det; thi baade Folketinget og Landstinget have forudsat, at Viborg—Nalestrup Banen ikke skal føres til den nuværende Station, for den er indrettet til at modtage den, og for Djeblikket kan den ikke modtage den. Man kan vælge sine Ord paa forskellig Maade, men jeg er fuldt besøjet til at gøre opmærksom paa, at Jærnbanen ikke bliver bygget færdig, fordi den ikke kan blive bygget færdig, og det var Forudsætningen fra Lovgivningsmagtens Side, ikke at gøre det, før man er enig om, hvor den skal modtages i Viborg, om det skal ske paa den gamle Station, eller om man skal føje Folketinget og flytte Stationen. Jeg har fuld Tøse til at udtale mig, som jeg har gjort. Det ærede Medlem maa ikke have forstaaet, hvorledes Sagen er rejst fra først af; thi ellers vilde han ikke have haft Grund til at rette et Angreb paa mig af den Bestaaenhed, at jeg vilde sætte Splid mellem Tingene og forhindre nyttige Foranstaltninger.

S øvrigt skal jeg bemærke, at jeg ikke føler mig fristet til ved denne Lejlighed at komme ind paa den almindelige Forhandling om, hvorledes Stationer skulle anlægges eller ikke. Det er muligt, at man kan komme til at indtage ny Standpunkter. Endnu er det ikke lykkedes at slaa det fast, og jeg erfarer nu af det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt), at det, der ligger bagved, er, at man vil ind paa helt ny Principper med Hensyn til Stationsanlæg. Om man kan saa mig til det, og om man kan føre det igennem, det er et andet Spørgsmaal, og om der er Grund til at bebrejde den Retning, der hidtil har været fulgt, at

vi skulde være gaaet for højt med vore Ansælg, det er et andet Spørgsmaal, det kunne vi komme ind paa senere; jeg tror ikke, der er Grund til at tage dette Spørgsmaal op ved Behandlingen af denne Sag om Flytningen af Viborg Station. Jeg ved meget vel, at Landstinget gik langt ned ved denne Sag, og jeg har fundet mig deri, ligesom jeg har fundet mig i adskilligt og har strakt mig vidt med Hensyn til Viborg Station ogsaa i Folketinget; jeg har fundet mig i at gaa saa langt ned, at jeg maatte sige: Det kan ikke blive en tilfredsstillende Station. Jeg sagde: jeg skal bruge de 200,000 Kr. og sørge for at komme saa langt med dem som muligt, men de Herrer maa være forberedte paa at bevilge Penge til Udvidelsen. Vi kunne nu en Gang ikke komme igennem uden at anvende de fornødne Beføjninger. — Det kan jo ve meget liberalt ud, naar det ærede Medlem siger: vi ville give Ministeren Pengene i Hænde, og saa kan han selv anvende dem efter bedste Skøn; det kan jo ve meget rart ud; men det kan ikke nytte mig det mindste; thi jeg kan sige de Herrer, hvad jeg skal bruge, naar jeg skal flytte Stationen, og jeg kan sige dem, hvad jeg skal bruge, naar den skal blive liggende; men jeg maa bede de Herrer om at tage deres Del af Ansvaret og sige bestemt: vi bevilge den Sum, og den betyder, at Stationen skal blive, eller vi bevilge den Sum, som betyder Flytning. Det at saa Pengene uden at saa nogen Bestemmelse om, hvorledes jeg skal anvende dem, kan jeg ikke sætte nogen Pris paa.

Jeg vil gentage, at da Viborg—Nalestrup Banen blev bevilget, var det under den bestemte Forudsætning, at der senere skulde tages Bestemmelse om alle Forandringer ved Viborg Station, om man enten skulde komme ind der ad den ene eller den anden Vej — der har aldrig været Tale om andet, og Viborg—Nalestrup Banens Bestyrelse har heller ikke nogen Sinds tænkt paa, at saa Banen færdig, før den ved, hvor Jærnbanen skal føres ind. Jeg kan altsaa paa ingen Maade modtage den Antæ.

Stilling: Saa, da denne Sag jo foreligger uddebatteret fra forrige Aar og nu, efter at være kommen tilbage fra Folketinget, maa anses for at være bekendt for ærede Medlemmer i Detailerne, skal jeg ikke komme dybere ind paa dem, men kun ved nogle faa Ord præcisere mit Standpunkt fra forrige Aar, som nemlig var det, at jeg for mit personlige Bedkommende ikke kunde indse andet, end at Flytningen af Viborg Station, altsaa det dyrere Projekt, i og for